

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/144/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121298084
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2022:6121298084.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 358 07 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému K. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX K., zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec,
o zaplatenie 816,62 Eur istiny s prísł.

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica - upomínací súd dňa 12.04.2021 sa žalobca domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 698,50 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 737,50 Eur od 14.04.2018 do 07.12.2018, zo sumy 698,50 Eur od 08.12.2018 až do zaplatenia, zmluvného úroku vo výške 19,96 % ročne zo sumy 1.050,- Eur od 20.04.2017 do 17.05.2017, zo sumy 1.011,- Eur od 18.05.2017 do 08.06.2017, zo sumy 972,- Eur od 09.06.2017 do 06.07.2017, zo sumy 933,- Eur od 07.07.2017 do 04.08.2017, zo sumy 894,- Eur od 05.08.2017 do 02.11.2017, zo sumy 855,- Eur od 03.11.2017 do 29.12.2017, zo sumy 737,50 Eur od 30.12.2017 do 07.12.2018, zo sumy 698,50 Eur od 08.12.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 737,50 Eur od 14.04.2018 do 07.12.2018, zo sumy 698,50 Eur od 08.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca si predmetné nároky uplatnil na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.050,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu z poskytnutého úveru vo výške 0 eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 354,- Eur z poskytnutého úveru, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 1.404,- Eur v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,- Eur vždy do 13. dňa v mesiaci, počnúc dňom 13.05.2017. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že termín poslednej splátky nastane dňa 13.05.2020. Žalovaný sa tiež zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky, ak sa žalovaný dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu. Vzhľadom na to, že žalovaný si nespĺnil zmluvné povinnosti riadne a včas, stratil preto výhodu splátok. Predmetný nárok sa stal splatným podľa bodu č. 12 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru dňa 13.04.2018. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 351,50 Eur. Ku žalobe žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru platné od 21.02.2017, Výpis z Obchodného registra žalobcu, Predžalobnú výzvu na úhradu zo dňa 06.04.2021.

2. Upomínací súd výzvou zo dňa 27.04.2021 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 5 pracovných dní súdu predložil prehľadnú platobnú históriu a dokument - Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti voči žalovanému. Právny zástupca žalobcu súdu predložil Výzvu na úhradu zo dňa 18.04.2018, Predvolanie vo veci splácania zo dňa 28.03.2018, Výpis o úhradách úveru, Splátkový kalendár.

3. Upomínací súd výzvou zo dňa 27.04.2021 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu v lehote 5 pracovných dní oznámil, či žalobca súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýka, t. j. istina vo výške 698,50 Eur, zmluvný úrok vo výške 354,- Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 737,50 Eur od 14.04.2018 do 07.12.2018, zo sumy 698,50 Eur od 08.12.2018 do zaplatenia a trov konania. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyslovil súhlas s vydaním platobného rozkazu vo vyššie uvedenom znení.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 07.01.2020 vydal platobný rozkaz sp. zn. 23Up/441/2021, ktorým žalobe žalobcu vyhovel vo vyššie uvedenom znení. Žalovaný v zákonnej lehote podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor proti platobnému rozkazu. V odpore žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť dňa 13.04.2018. Pri zosplatnení úveru postupom podľa § 565 OZ a aplikovaní ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, začína plynúť premlčacia doba, nie odo dňa zosplatnenia, ale v zmysle § 103 OZ odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Ak predčasná splatnosť nastala v mesiaci apríl 2018, žalovaný bol v omeškaní so splátkou splatnou dňa 13.01.2018 alebo 13.12.2017 (omeškanie viac ako tri mesiace so splátkou a poskytnutí 15-dňovej lehoty sú zákonnými podmienkami zosplatnenia podľa § 53 ods. 9 OZ). Premlčacia doba začala plynúť dňa 14.01.2018 (resp. 14.12.2017). Žaloba bola podaná na súd až dňa 13.04.2021, preto je nárok žalobcu už premlčaný. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Banskej Bystrici. Ďalej žalovaný uviedol, že zmluvu o úvere považuje za rozpornú so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (absencia náležitostí podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. a porušenie odbornej starostlivosti podľa § 7 zák. č. 129/2010). Považuje za neplatné dojednanie o ročnej úrokovej sadzbe (neprimerane vysoká oproti úrokom poskytovaných bankami), odplata za úver (odplata vo výške 0 eur je uvedená nesprávne a zavádzajúco), RPMN je nesprávne uvedená. Z ustanovení § 7 ods. 1, ods. 15, ods. 16 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí vedieť aj hodnoverne preukázať. V prípade, že dodávateľ takto nepostupuje, je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný navrhol, aby žalobca hodnoverne preukázal splnenie kritérií uvádzaných v citovaných ustanoveniach. Najmä, aby preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností stanovených v § 7 ods. 1 citovaného zákona. V opačnom prípade je nutné úver podľa § 11 zákona považovať za bezúročný a bezpoplatkov (žalobca nemá nárok na vyčíslený úrok 354,- Eur).

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.12.2021 uviedol, že v zmluve sa žalovaný zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.404,- Eur, v 36 pravidelných mesačných vo výške 39,- Eur, vždy k 13. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 13.05.2017 na účet veriteľa. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 36. splátok počnúc dňom 13.05.2017. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, výška 1.404,- Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 1.050,- Eur a úroku vo výške 354,- Eur a taktiež je uvedené, že žalovaný je povinný uhradiť celkovú čiastku 1.404,- Eur v 36. splátkach. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (1.050,- Eur + 354,- Eur). Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere preto nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalovaný nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca ďalej uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka

s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údajov o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere. Z uvedeného s určitou výplývajú, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Zosplatenie úveru nastalo dňa 13.04.2018 a teda návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný včas a to dňa 12.04.2021. Je teda nepochybné, že žalobca si svoj nárok uplatnil na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci zachovania trojročnej premlčacej doby.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 18.01.2022 v neprítomnosti sporových strán v zmysle § 180 CSP. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 13.01.2022 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a z dôvodu pracovnej vyťaženia požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 21.12.2021 ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovaného na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a zlého zdravotného stavu žalovaného. Požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré ku žalobe a v priebehu konania predložil žalobca.

8. Na základe vykonaných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.050,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 36-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,- Eur, vždy k 13. kalendárneho dňa v mesiaci, počnúc dňom 13.05.2017. Strany sporu si v úverovej zmluve nedohodli odplatu za poskytnutie úveru. Úrok bol dohodnutý vo výške 19,96 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade jeho riadneho splatenia v dohodnutom termíne predstavuje sumu 354,- Eur. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že termín poslednej splátky nastane dňa 13.04.2020. Žalovaný sa tiež zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky, ak sa dostane od omeškania s úhradou svojho dlhu. Vzhľadom na to, že žalovaný si nesplnil zmluvné povinnosti, žalobca žalovaného podaním zo dňa 28.03.2018, označeným ako „Predvolanie vo veci splácania pôžičky“ upozornil žalovaného, že je v omeškaní s úhradou tretej splátky vo výške 39,- Eur už 15 dní. Súčasne žalovaného vyzval na úhradu omeškaných splátok vo výške 116,50 Eur do 5 dní. Žalovaného tiež upozornil, že o uplynutí troch mesiacov od omeškania sa so zaplacením prvej neuhradenej splátky alebo uplynutím termínu poslednej splátky sa stáva splatný celý dlh vo výške 1.091,50 Eur. Výzvou na úhradu zo dňa 18.04.2018 upozornil žalovaného, že riadne a včas neuhradil štyri po sebe nasledujúce splátky. Žalobca súčasne vyzval žalovaného na úhradu štyroch omeškaných splátok v celkovej výške 155,50 Eur a pokuty vo výške 30,- Eur do 7 dní od doručenia tejto výzvy, pričom ak tak žalovaný urobí, získa opätovne možnosť splácať svoju pohľadávku v mesačných splátkach podľa splátkového kalendára. Ak žalovaný neuhradí omeškané splátky a pokutu, žalobca ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 1.091,50 Eur do 7 dní od doručenia výzvy. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 351,50 Eur. Poslednú splátku vo výške 39,50 Eur uhradil dňa 29.12.2017.

10. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, kde v bode 15 sa uvádza, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len čas splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatným okamžite.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné

ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 OZ; spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ; zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré samá vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 54a OZ; premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

17. Podľa § 101 OZ; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Súd citované ustanovenia zákona aplikoval na zistený skutkový stav a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Vzhľadom na postavenie zmluvných strán pri uzatváraní a plnení zmluvy je zrejmé, že zmluva má povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa posudzuje podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a § 52 a nasl. OZ.

20. Vzhľadom na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd preto ako prvé skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaný neuhradil splátku splatnú v mesiaci 01/2018. Zo zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné do 13. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka 01/2018 bola splatná dňa 13.01.2018. Oprávnenie spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. úver zosplatiť pritom vyplýva z bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky 01/2018, t.j. dňa 14.01.2018, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň 13.01.2021. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 12.04.2021, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, súd nemohol tento premlčaný nárok žalobcovi priznať a preto žalobu zamietol.

21. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 OZ) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019 a z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoCsp/35/2020-137 zo dňa 09.12.2020, v zmysle ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta OZ je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

22. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. dorúčením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatenie. Pri využití práva na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplateniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

23. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok

na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplata, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

24. Vzhľadom na to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, súd potom z dôvodu hospodárnosti konania neskúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ a či zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti v zmysle § 7 ZoSÚ.

25. Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 737,50 Eur od 14.04.2018 do 07.12.2018 a zo sumy 698,50 Eur od 08.12.2018 až do zaplata, tak v tejto časti žalobca na základe výzvy upomínacieho súdu súhlasil s vydaním platobného rozkazu bez zmluvnej pokuty, preto v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní platí, že návrh bol v tejto časti vzatý späť a konanie sa zastavilo.

26. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).